

1. Čtení - Ž 103, 1-14 Text kázání - Mk 2, 1-11

Milé sestry, milí bratři. Otevíráme dnes bibli na místě, které důvěrně známe. Ten příběh z Marka je přece tak známý. Poprvé jsme ho slyšeli nejspíš v nedělce. Netuším, jestli je i v Biblické dějepřevě, ale odhadoval bych, že ano. Ale jako nám nezevšední dobré knihy a oblíbené filmy, tak i dobré příběhy je možné číst znovu a znovu. Zaposlouchejme se tedy znovu do známého příběhu:

Dovnitř střechou

Už se to rozkřiklo: V Kafarnaum je znovu ten rabín, který před několika dny uzdravil mnoho nemocných. Ale mnoho jich ještě zbývá. Také ochrnutý muž, který je zcela odkázaný na cizí pomoc. Tak ho tedy čtyři na nosítka a nesou ho za Ježíšem.

Ani vlastně nevíme, jestli si to ten ochrnutý přál. Zdá se, že spíš ne. Je možné, že ani nedokázal mluvit, možná byl v bezvědomí.

Ale jsou tu ještě ti čtyři, kteří jednají. Vezmou houni, svážou ji, a vytvoří něco jako nosítka. Je to nevděčná práce, těžká. Nedávno jsem měl možnost na kursu první pomoci taková nosítka vytvářet. Měli jsme lana, karimatky, spací pytle. Lektoři nás upozornili, že si máme dobře rozmyslet, jestli opravdu nosítka potřebujeme, jestli nedokážeme raněného transportovat jinak. Měli pravdu, je to nevděčná práce. Nosítka jsme vážali skoro ¾ hodiny, celou dobu shrbení u raněného. Teprve potom jsme mohli vyrazit.

Tak tedy i ti čtyři z našeho příběhu vzali ochrnutého na nosítka a jdou za Ježíšem. Je to nevděčná práce, těžká a slunce tak pálí. A navíc to vypadá, že přišli pozdě, všude je tolik lidí, zdá se, že nemají šanci se k Ježíšovi vůbec dostat. Kolik z nás by si řeklo, že je to nevděčná práce, těžko a nakonec bez užítku?

Jenže ti čtyři to nevzdávají, vytáhnou nosítka na střechu Ježíšova domu. Dají si tu práci a vymyslí, jak dostat bezvládného člověka na střechu domu. Ve střeše vykopou díru a toho ochrnutého spustí Ježíši přímo pod nos. Celé to až příliš něco připomíná: Vykopat díru a spustit tam bezvládné tělo. Vykopat hrob a spustit tam nebožtíka. Nevděčná práce, těžká. Zdá se, že si ti čtyři uvědomují, že pokud ten Boží muž dole něco neudělá, budou brzy kopat jinou jámu a ochrnutého spouštět tam. A najednou ta těžká práce začíná mít smysl.

Obraz druhý

Zde práce těch čtyř končí. Ochrnutého muže svěřili Ježíši z Nazareta a mizí za naší pomyslné scény. Dále o nich není ani zmínka. Je to podobné jako při pohřbu. Zesnulý je uložen do hrobu a pozůstali odcházejí. Tady a teď jejich úloha končí. Víc už udělat nemohou.

Nebo snad? Vždyť jsme četli *“Když Ježíš viděl jejich víru.”* Celá ta práce nebyla znamením beznaděje, ale naopak výrazem naděje a hlavně víry v lepší příští. Ti čtyři podnikli tu cestu právě z víry.

A Ježíš jejich víru vidí a ochrnutého přijímá. Přijímá ho jako někoho velice blízkého. Oslovuje ho synu. Připojuje ho tak Boží rodině. Neptá se ho na jeho pohnutky, nebo přání. Vždyť to známe, říká se, že příbuzné si člověk nevybírá. A co teprve Bůh?

Ježíš vidí a bez okolků pojmenovává podstatu problému. To co ochrnutého svazuje a poutá k lůžku je hřích. Nejedná se o nějakou vnější příčinu, kterou by bylo možno snadno léčit, ale problém se dotýká samé podstaty člověka. Ježíš ho i přesto přijímá a ujišťuje, že co ho svazovalo je překonáno, odpuštěno.

Kámen úrazu

Jenže zajímá obecnost tento niterný rozhovor víry beze slov? Zdá se, že ano, ale jinak, lidsky. Čekají zázračný akt a Ježíš zatím pracuje s podstatou problému. Čekají, že třeba bude vyhánět demony a on zatím přijímá. Ježíš bez okolků projevu svou moc, tam kde je to podstatné a projevuje se jako Boží syn, tam kde je to důležité.

A teprve po tom co je ochrnutý bezpodmínečně přijat do Boží rodiny následuje výzva k činu: *„Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!”* A právě v tu chvíli musí ochrnutý osvědčit i svou víru. Musí udělat první svobodný krok!

Amen

Přímlovná modlitba

Bože Otče všemohoucí, prosíme za Tvoji církev, ať se osvědčuje v roli nosičů ochrnutých. Ať je v této roli vynalézavá a neúnavná. Ať dokáže být i drzá a neodbytná. Ať se nezastaví ani před překážkami, které se zdají nepřekonatelné.

Za to Tě Pane prosíme...

Pane Ježíši Kriste prosíme za nás křesťany, ať dokážeme přijmout Tvé přijetí. Ať se nenecháváme ochromovat hříchem a dokážeme odpovídat na Tvou výzvu.

Za to Tě Pane prosíme...

Duchu Svatý, prostupuj, prosíme, buď oporou a inspirací všech, kteří se rozhodli vydat cestou, kterou nám Ježíš ukazuje.

Za to Tě Pane prosíme...